

Старитѣ пѣтища

Срѣдъ буки, притиснати рамо до рамо,
Катери се шеметенъ пѣтъ.
Отъ дълги години къмъ работа само
Планинци по него пълзятъ.

Но лани, по-лани, чевръсти дървари,
Що бродятъ въ тѣдѣшни гори,
Прекараха други, по-прѣкъ пѣтъ, а старий
Трѣвяса, въ шумака се скри.

Мина-щатъ години, планинцитѣ смѣли
Ще наидатъ пѣтъ още по-прѣкъ; —
Брой иматъ ли пѣтищата, запусѣли
Изъ тоя вѣковенъ букакъ?

На връхъ тополата

Кацнала е пѣстрокрила птичка
На тополата на голъ вършець,
Кацнала е и отъ ранно утро
Пѣе, кърши сребърень гласецъ.

Слуша я тополата печално
И листце да пошуми несмѣй;
Голъ вършець се само кротко свежда
И пѣвеца тихичко люлѣй.
